

anbefalet ham at regne med en Studietid af halvandet Aar. Selv fastslog han at ville nøjes med den halve Tid. Og han optog i den Anledning paany sin Ungdoms frejdige Løsen: J e g v i l.

Saa sad han da igen i et fattigt lille Kammer og kæmpede for Livet og sin Fremtidslykke. Ligesom i sin Tid i Nyboder stod han op om Morgenens ved Fabrikernes Hanegal, og hans Windu var i Almindelighed det sidste, bag hvilket Lyset om Aftenen slukkedes paa den lille, landlig stille Villavej. Skønt hans Maal, saa stort det ogsaa var, ikke længer havde nogen eventyrlig dragende Gyldenglans over sig, tog han fat paa Arbejdet med en Iver og en Udholdenhed som ingensinde før, uden at hæmmes af disse pludselige, pinlige Anfald af Modløshed, der i forrige Tider saa hyppigt overfaldt ham. Han ventede sig ikke noget stort materielt Udbytte af sin Opfindelse, ja han ønskede sig det knap. Det vilde være ham Belønning nok at vide, at han virkede for Menneskehedens Vel. Alt, hvad han for sit personlige Vedkommende haabede af sit Arbejde, var, at han ved dets Hjælp skulde faa Lov til at leve et jævnt og muntert, virksomt Liv i inderlig Forening og Forstaaelse med den, hans Hjerte længtes efter.

Men paa sin Kærlighed til Inger vovede han dog endnu ikke rigtig at opbygge nogen Fremtid. Saa ofte hans Tanke begav sig paa Vej til Bøstrup Præstegaard, var det, som om den standsedes af en sværdbærende Kerub. Her maatte bies. Til Paradiset var han endnu ikke værdig, — ja nu, da han var bleven sig sit Syndefald fuldt bevidst, syntes han ofte, at han ikke engang havde Lov til at haabe paa saa rig en Lykke. Overfor Uskyldigheden og det rene Hjerte maatte han slaa Øjet ned; det var hans Straf. Han maatte gaa skjult med sit Haab som Tyven med sin Lygte og turde foreløbig kun glæde sig til Gensynet. Ved Afrejsen fra Kærsholm havde Hofjægermesterinden spurgt ham, om han ikke kunde tænke sig at tilbringe Julen hos dem. Og med et ligesom opmuntrende lille Smil havde hun tilføjet, at man vist ogsaa i Præstegaarden vilde blive glad ved at se ham igen.

Den første Søndag efter sin Tilbagekomst tog han ind til Byen for at gaa i Vartov Kirke. Det var en dejlig Solskinsdag, og han